

Krossmerkið bindur saman norðurlondini

-og ber boð um ta lívsáskoðan, sum krossurin stendur fyri, segði Heini Johansen, løgtingsmaður, í flaggdagsrøðu síni í Kvívík

Heini Johansen helt flaggdagsrøðu í Kvívík

25. apríl í 1940 varð kunngjørt, at øll føroysk skip skulu flagga við føroyska flagginum, tað eru sostatt 52 ár síðani hetta hendi, men MERKIÐ er nógv eldri enn so, Niels Juel Arge sigur í bók síni MERKIÐ um flaggsøguna:

»Tað fyrsta flaggið, eitt borðflagg, bleiv seymað av Ninnu Jacobsen í 1919.

Teir, sum myndaðu flaggið vóru føroyskir studentar búsitandi í Danmark, við Jens Olivur Lisberg á odda, sum sama ár fekk seymað eitt stórt flagg, sum bleiv borið á útferð og fólkafundi í Normansdalinum á Sælandi sama árið, hetta flaggið hongur í Fámjns kirkju við hesi áskrift: »studenturin Jens Olivur Lisberg læt hetta veittra á fyrsta sinni her í bygðini á sumri 1919«.

Tað skuldu sostatt gang 21 ár frá tí at MERKIÐ varð skapt, til

hjálp, skulu vit nakrantíð hugsa um størri frælsi, ábyrgd og avgerðarrætt innanfyri ríkisfelagsskapin, ella samvinnu í broyttum líki, fyri ikki at tala um loysing, sum summir halda sær endaliga málið verða, mugu vit í fyrsta umfari framleiða mest møgult til egð brúk, soleiðis at arbeidsplassini verða her á klettunum, hetta ger seg sanniliga eisini galdandi fyri fiskauðrátt, tað má kunna bera til við tí nøgd, vit sjálvir fiska, at hetta verður gjørt klárt til brúkaran, tí tað er söluvirði av hesum, vit skulu liva av.

Hesin síður, at hátíðarhalda hendan dag, við skrudgongu, sangi, tónleiki og røðum runt um í landinum, er ein natúrligur og vakur síður, sum minnir okkum á tað stríð, ið hesi, menn og kvinnur, høvdu og bardust fyri at fáa MERKIÐ viðurkent. Havnar Hornorkestur legði lunnar undir hetta hátíðar-

tað bleiv góðkent og álagt varð øllum føroyskum skipum at sigla undir føroyskum flaggi, MERKIÐ umboðaði okkum sostatt sum eina tjóð.

Tað kann ikki umbera seg at røður ganga aftur ár eftir ár, tá talað verður um flagg okkara, tað ger heldur einki, men í hesum døgum, hvar bæði tosað og skrivað verður nógv um Europeiska Felagsskapin og um vit skulu gerast limir í hesum felagsskapi, fari eg at nýta høvið til at ávara ímóti hesum limaskapi, tí eg eri stórliga bangin fyri, at vit tá missa okkum heilt burtur sum tjóð. Tað eru serliga fleiri av okkara idnaðarmonnum, sum vilja lima okkum inn í hendan felagsskap, eg fari heldur at heita á teir at brúka tíð og evni at greiða fólk frá, hvussu neyðugt tað er at stuðla tí føroysku framleiðsluni, hóast hon møguliga kostar nøkur oyru meira, tí tað er hjálp til sjálv-

Skótarnir í Kvívík í skrudgongu saman við limum úr Norðstremoyar Symfoniorkestri

hald í 1947 og hefur skipað fyri hesum á hvørjum ári síðani. Her í bygðini eru tað skótarnir, sum skipa fyri hesum hátíðarhaldi, tað skulu tit hava stóra tøkk fyri.

MERKIÐ umboðar okkum hvar vit eru og koma. Okkara landslið í fótbólta gjørdi eina virðiliga umboðan í síni fyrstu altjóða kapping, sum bleiv sjónvarpað um allan heimin og gjørdi oyggjar okkara kendar á henda hátt, hvat var meira natúrligt enn at heiðra teir við eini flaggskrudari móttøku. Soleiðis hefur MERKIÐ fylgt okkum í gleði og sorg.

Til tað komandi ættarliðið er tað álagt okkum at greiða frá flaggsøguni og týðninginum av

MERKINUM og at farast skal væl og hátíðarlaga um flaggið. Bara henda lötan, vit geva okkum tíð til at hátíðarhalda dagin, ger sitt til, at tað yngra ættarliðið fær fatanina av, at MERKIÐ er nakað, sum vit eru góð við og savnast um, sum sigur frá hvørji vit eru, sum umboðar okkum, hetta er

*Sjá tú bláan sum loftið og tú rodnar sum blóð
men hitt hvíta er fossur, brot og vetrarins ljóð.
Har tú veittrar á báru, fjalli, bergi og ong
syngur tjóðin tær glabasta song.
Um enn nær ella fjart
ert tú sál míni kært
sum tú fedrunum vart
tí tú glógar so bjart,
sum tú sóleyga bart,
gjøgnum náttmyrkrið svart,
blátt sum loftið, sum brimbrotið skært.*

Krossmerkið bindur Norðurlondini saman og ber boð um ta lívsáskoðan, sum krossurin stendur fyri, sum ímyndar tað góða í okkum øllum, tolerance, eftirlæti, trúskap og at tú skalt vera móti øðrum, sum tú vilt at onnur skulu vera móti tær.

Myndir: Jens Kr. Vang